

Za dva pětáky lásky tvé

Jiří Korn

Jen tak napůl jsem si přál tě mít,
jen tak napůl byl jsem cílem tvým,
ne horkost, ne mráz,
kdo vinen je z nás?
Co já vím, co já vím?

Dítě napůl, jak tě z části znám,
zpola drzé, zpola způsobné,
i láska i ta
se rozměnit dá
na drobné, na drobné.

Za dva pětáky lásky tvé
ve dvou kapsách teď mám,
za dva pětáky lásky tvé
ostatním nechávám.

Jen tak napůl chtělas říct, že ne,
v každém „Nesmíš“ deset souhlasů,
ne stud' ani hřej,
jen vlažná jak spray
do vlasů, do vlasů.

Jen ta napůl dotknout já se chtěl
lásky napůl, mince průsvitné,
tak v dlani mi zbyl
můj vložený díl,
- zpropitné, zpropitné.

|: Za dva pětáky lásky tvé
ve dvou kapsách teď mám,
za dva pětáky lásky tvé
ostatním nechávám. :|